

2) Landstingets Bøslutning med Hønsyn til denne Antegnøssøpost med den vedtagne Forandring, saaledes lydende:

Meerudgifterne, 1,687 Rd. 84 ø, 6,092 Rd. 45 ø, 713 Rd. 54 ø; 1,005 Rd. 74 ø, 408 Rd. 9½ ø, 175 Rd. 14 ø, 4,776 Rd. 12 ø, 225 Rd. 35 ø, 13,318 Rd. 29 ø og 15 Rd. 10 ø. passere.

vedtoges med 53 Stemmer imod 5.

3) Udvalgets Forslag til Landstingets Bøslutning med Hønsyn til anden Antegnøssøpost til Justitsministeriet:

Ordene: „og 1 Rd. 66 ø“ udgaee, og istedetfor sættes „276 Rd. 24½ ø og 2,110 Rd. 50½ ø“

vedtoges med 53 Stemmer mod 4.

4) Landstingets Bøslutning med Hønsyn til denne Antegnøssøpost, med den vedtagne Forandring, saalydende:

„Meerudgifterne, 2,800 Rd. 1,400 Rd., 1833 Rd. 32 ø, 276 Rd. 24½ ø og 2,110 Rd. 50½ ø billiges.“

vedtoges eenstemmigt med 53 St.

Samtlige de øvrige Bøslutninger, vedrørende V., Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, VII., Andre særlige Statsudgifter, samt Slutningsbemærkningen med de stillede Øndringsforslag fattes dernæst under Forhandling.

Ørdsfører: Na det ørede Øhing har jo egentlig ved de Afstemninger, der nu have fundet Sted, allerede afgjort samtlige de Øndringsforslag, som Udvalget har tilladt sig at stille; de ere jo nemlig alle begrundede i dette dobbelte Hønsyn, at Meerudgiften, Øversfridelsen, enten er begrundet i høiere Capitelstaxter eller i høiere Priser paa bevilgede Rationer, end forudsat. Med Hønsyn til den Bøslutning, Landstinget har fattet ad Antegnøssøpost 11 til Kirke- og Underviisningsministeriet, vil det være i ørede Medlemmers Øindring, at man i en Række af Åar ikke har kunnet faae Regn-

skab fra det tidligere kongelige Missonscollegium; og som Følge deraf har man været i Forlegenhed; Statsrevisøforatet har hverken kunnet revidere, censurere eller fatte nogen Indstilling med Hønsyn til disse Regnskaber. Øfter de Meddelelser, Landstingensudvalget har faaet fra Cultusministeriet, er det kongelige Missonscollegium nu høvet; Følgen deraf er, at det hele Missonsøvæsen saavel som det dermed i Forbindelse staaende Regnskabsøvæsen er hønlagt under Cultusministeriet, som nu har høvet, at hele dette Regnskabsøvæsen skal blive undersøgt. Det er i Hønsøhold hertil, at Landstinget har fattet den Bøslutning: „Statsrevisiønen for 1859—60 paaøeer det Nødvendige om Missonsøvæsenets Regnskaber;“ der er vistnok den allerstørste Grund til at vedtage den. Der er gjort en lille Forandring i den Bøslutning, som vi i forrige Sessøion vedtog med Hønsyn til Antegnøssøpost 47 til Kirke- og Underviisningsministeriet; denne Bøslutning er forandriget ved, at man under det lærde Skolevæsen paa Contoøen „Inventariers Vedligehøldelse“ har øpført et Bøløb af 150 Rd., som egentlig burde have været øpført paa Contoøen „Øygningers Vedligehøldelse.“ Denne Unøiagtighed er bleven nøiere præciseret ved de Udtryk, der ere brugte i den af Landstinget vedtagne Bøslutning, end den var ved den Indstilling, der i sin Tid blev gjort af Statsrevisiønen og blev øptagen af øs. Øvørigt vilde det ikke have bevirket nogen Øversfridelse, om disse 150 Rd. havde været førte paa Contoøen „Øygningers Vedligehøldelse;“ der vilde da endnu paa denne Contoø have været en ikke forbrugt Sum af 1,724 Rd 72 ø.

Med Hønsyn til det Øndringsforslag, der er stillet til den endelige Decharge, skal jeg tillade mig at øfvente, hvad den ørede Forslagsstiller maatte ønsøre til Fordeel deraf.

Fischer: Det Øndringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, vil være de Herrer bekyndt fra Forhandlingerne ifjor. Dengang blev der nemlig af Rigsdagen vedtaget en Tilføining til Bøslutningen om Decharge, der paa en ubetydelig Redaction nær var ganfke eenslydende med den, jeg nu har tilladt mig at foreslaae. Da jeg maafkee tør gjøre Regning paa, at de